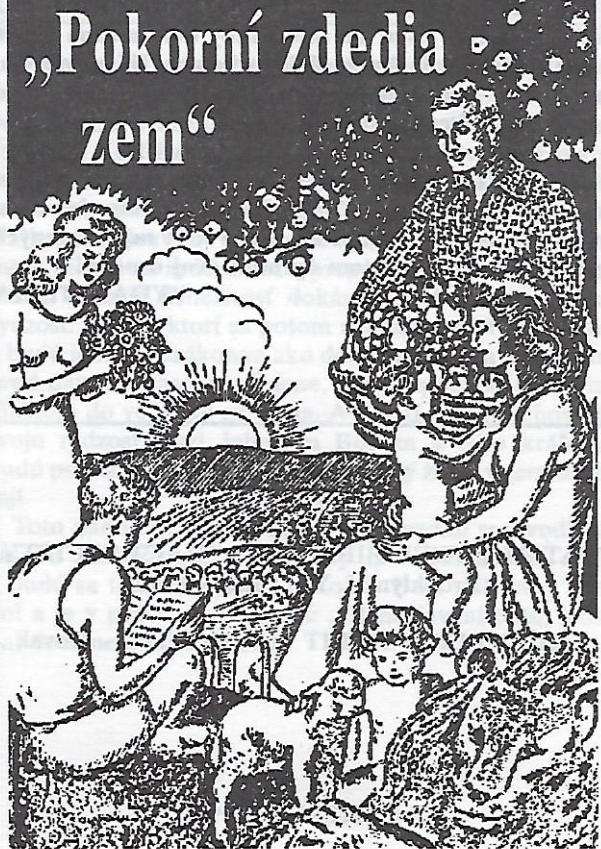

„Pokorní zdedia zem“

NECHCELI BY STE - NAMIESTO PRÍŠŤ DO NEBA - radšej ostať na zemi, keby bolo možné urobiť z nej miesto, kde by sa dalo príjemne žiť s dobrými susedmi a pod vládou, ktorá nemá nič spoločného s nečistou, sebeckou politikou?

NEHOVORTE TERAZ: Čo mi to pomôže, priať si niečo, čo je nemožné? Prečítajte si túto brožúru: preskúmajte jej obsah podľa výpovedí v nej uvedených autorít a urobte si potom úprimne svoj úsudok!

VYDAVATELIA

Copyright 1945 by

**WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
Brooklyn N. Y., U.S.A. – Praha**

„THE MEEK INHERIT THE EARTH“ – Slovak

Tlač: PATRIA Prievidza

Pokorní zdedia zem

V DOBE svetošiereho pozdvihnutia a totálnej vojny môže sa mnohým zdať citát z „kázne na hore“ úplne nevhodným a nemiestnym. Ale práve v takejto dobe potrebuje utiskovaný, trpiaci ľud najviac útechy a nádeje, aká vyžaruje z blahoslavení onej kázne. Zdá sa, ako by sa tretie z týchto blahoslavení na dnešný stav vôbec nehodilo. Zneje: „Blahoslavení tichí, lebo oni dedične obdržia zem“. – Matúš 5:5.

Tento výrok Ježiša Krista z kázne na hore je vzatý zo slov žalmistu, ktoré tento spieval plný dôvery asi o tisíc rokov skôr: „A len málo ešte, a nebude bezbožníka a pozrieš dobre na jeho miesto, a nebude ho. Ale pokorní zdedia zem a budú sa tešiť veľkému pokoju.“ (Žalm 37:10, 11). Nedávno citoval vynikajúci americký spravodajca niečo zo slov Ježiša a žalmistu. Pri príležitosti zhromaždenia na podporovanie demokracie Španielska, na ktorom sa ujali slova aj iné známe osobnosti, povedal 2. januára 1945 v Madison Square Garden v meste New-Yorku medzi iným nasledujúce: „Udrela hodina, kedy má demokracia zdediť zem!“ („New York Times“ z 3. januára 1945). Nech tento strhujúci výrok vzbudí akékoľvek živé nádeje, predsa sa nevyrovná blahoslaveniu Ježiša, ani nesľubuje toľko, lebo ani pod demokratickým panstvom nezdedia pokorní zem. Tak tomu bolo aspoň už tam, kde stála kolífska slobody, v starom Grécku, kde medzi menšinou slobodných občanov požívajúcich demokratické práva, kvitlo pre množ-

stvo ľudí otroctvo, a ani dnes sa tak nestane ani v najlepších demokraciach.

Dnes sa pokorní zeme určite netešia z požehnania vlastníť zem ako dedičstvo, ani sa nekočajú z hojnosti blahobytu. Odvtedy, čo veľký Učiteľ vyriekol svoje často uvádzané slová z kázne na hore, ešte nikdy nedostali pokorní zem do svojho vlastníctva a keď vidíme, ako sa vyvíjajú svetové udalosti, tak sa zdá, ako keby ešte za dlho, alebo vôbec nemali vlastníť zem v pokoji. V našom dvadsiatom storočí vystúpila do popredia sporná otázka o svetošírom ovládaní zeme a zapletené sú do nej všetky národy. Od najtemnejšieho staroveku viedlo panstvo nad zemou k rozhorčeným bojom a krvavým zrážkam. Dejiny ľudstva svedčia o tom, ako mocní útočníci strhávali na seba jednu zem za druhou, počínajúc Nimrodom, ktorý bol pre svoju odvahu uctievaný ako „silný lovec pred Jehovom“. (1. Mojžišova 10:8 - 11.) Násilným privlastňovaním územia alebo tým, že slabší bol učinенý povolným strach vzbudzujúcim rozvojom moci silného, vznikli veľké svetové ríše.

Títo nebažili len po väčšom území a nedychtili po zemi iných len preto, aby získali politické panstvo nad ešte väčším poľom, ale sebecké obchodné záujmy a poklady zeme hrali tiež svoju úlohu. Ďalším dôvodom nútiacim k chtivému vyhliadaniu po moci nad ešte väčším obvodom tejto zeme, je zvlášť v prípade kresťanstva jeho túžba rozšíriť duchovné panstvo a panstvo istých náboženských vodcov. Rok

1939 označoval začiatok vojny vedenej v záujme najväčšieho ulupovania zeme v celých dejinách ľudstva. Vyvinul sa v totálnu vojnu medzi politickými vodcami, ktorí uzavierali konkordáty s najväčšou náboženskou organizáciou zeme na jednej strane, - a medzi liberálnymi, demokratickými národmi na druhej strane. I keď to budú isté kruhy zo zrejmých dôvodov popierať, predsa pozorné preskúmanie udalostí a svojho času uverejneného prehlásenia dokazuje, že táto zem - obklopujúca vojna bola zosnovaná za účelom - tentokrát svetošíreho - znovuzbudovania takzvanej „Svätej rímskej ríše nemeckého národa“.

Dobre maskovaný, tým sledovaný cieľ bol, rozšíriť náboženské panstvo Vatikánskeho mesta na všetky národy zeme a popri politickom štáte pozdvihnúť na celej zemi na trón rímsku „cirkev“. Požehnaním, ktoré malo všeobecnému ľudu z toho vyrásť, bolo by otočenie kola dejín naspäť do stredoveku, do takzvaného „veku viery“, kde mala v hraniciach „Svätej rímskej ríše“ vládnuť jednota.

Keby bolo náboženstvo skrze totalitnú vojenskú moc nacizmu a fašizmu uskutočnilo takýto spiatočný krok do stredoveku, tak by to nebolo znamenalo, že by teraz pokorní dosiahli svojho dedictva, to jest aby v pokoji a bezpečnosti vlastnili zem. Aspoň nie, keď chceme usudzovať podľa hospodárskych pomerov „kresťanstva“ v stredoveku lebo vtedy mali členovia náboženskej hierarchie obrovské pozemkové majetky a boli dôver-

nými priateľmi a priaznivcami veľkostatkárov. Ľudia, ktorí sa namáhali obrábaním pôdy, nachádzali sa v postavení nevoľníkov. Kto sú podľa mienky rímsko-katolíckej hierarchie tí požehnaní, ktorí majú zdediť zem, je vidieť napríklad v Mexiku, kde patrilo katolíckemu duchovenstvu pred revolúciou deväťdesiatpäť percent pôdy a vládla strašná inkvizícia, ktorá udržovala ľud v nevedomosti, v chudobe a poddanosti. Nikto, kto má „myseľ Kristovu“ nebude tvrdiť, že pyšná, nádherne odiata, veľmi zámožná a mocná hierarchia tvorí triedu oných pokorných, ktorých mal Ježiš Kristus pred očami vo svojej kázni na hore.

Vyhliadky pre pokorných zeme nie sú v povojnovej dobe vôbec lepšie. Najvynikajúcejšie hlavy sveta sú zajedno v tom, že mier a bezpečnosť povojnového sveta musia byť podporované mocou alebo silou. Preto sa musia najväčšie a najsilnejšie svetové mocnosti zjednotiť vo výkonný výbor, ktorý má za povinnosť vynútiť si pokojné vzťahy všetkých národov medzi sebou. Podľa svetskej múdrosti, ktorou usudzujú, musí byť zem rozdelená na rôzne pásma alebo územia pôsobnosti a musí byť rozdelená medzi najsilnejšie politické mocnosti. Ešte pred ukončením tejto zem obkľučujúcej vojny pomýšľajú národy, ktoré sú zamestnané plánovaním mieru, na to, robiť si nárok na takéto pásma pôsobnosti a podliehajú pokušeniu, siahnuť za týmto účelom k jednostranným opatreniam. Hoci je menším a slabším národom sľubovaná rovnoprávnosť ako nezávislým, mierumilovným štátom, predsa sú zatlačo-

vané do postavenia druhého stupňa a nad ich územím a hranicami rozhodnú vedúci členovia predvídaného svetového výkonného výboru. Náboženská hierarchia, ktorá svojim kolaboranstvom s nacisticko fašistickými totalitnými útočníkmi nesmierne získala, usiluje sa súčasne o to, aby si mohla podržať nadobudnuté a túži po tom, aby v povojnovej dobe mohla získať ešte viac, a tak sa pomaly kradne na stranu, kde jej zrejme kynie zisk.

Vzhľadom k tomuto vývoju svetových udalostí môžeme poznať, že len skrze moc Všemohúceho Boha môžu pokorní dostať zem do svojho vlastníctva, aby mohli na nej žiť v pokoji, bez strachu a utiskovania. Pred našimi očami je zriaďovaná najväčšia organizácia na úplné ovládanie a utiskovanie ľudí, akú svet kedy poznal a preto viac ako kedykoľvek potrebujú dnes pokorní vieru v slová, ktoré im adresoval Pán: „Nehnevaj sa na zlostníkov! Nezávid' tým, ktorí páchajú nepravosť. Mlč Jehovovi a čakaj na neho! Nehnevaj sa na toho, ktorému sa darí cesta, na človeka, ktorý robí falošne. Nechaj hnev a opusti prchivosť! Nehnevaj sa, a to ešte aby si urobil zlé! Lebo zlostníci budú vyťatí, ale tí, ktorí očakávajú na Jehovu, zdedia zem.“ (Žalm 37:1, 7-9.) Toto božské zasľúbenie sa určite čoskoro splní na pokorných zeme. Aká šťastná hodina je pre nich, keď môžu poznať, že sú spočítané dni zlomyseľných utiskovateľov a útočníkov, ktorí vlastnia zem, pretože veľký pokorný dosiahol svojho dedictva. Ako?

Pokorný dedič.

Kristus Ježiš, ktorý blahoslavil pokorných, povedal o sebe: „Poďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a ja vám dám odpočinutie. Vezmite moje jarmo na seba a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie svojim dušiam, lebo moje jarmo je užitočné a moje bremeno ľahké.“ (Matúš 11:28 -30). Kristus Ježiš je ten veľký pokorný. On sa nenechal ľahko popudiť a rozčúliť, ale trpezlivo znášal všetky utrpenia, ktoré nechal Boh na neho prísť skrze zlých na vyskúšanie jeho rydzosti a vernosti. Jeden z apoštolov Ježiša písal: „Ale sám ja Pavel vás prosím tichosťou a prívetivosťou Krista.“ (2. Kor. 10:1). Aj jeden zo starých prorokov predpovedal o Kristovi: „Mučili ho, a on ponižujúc sa znášal dobrovoľne a neotvoril svojich úst, vedený bol ako baránok na zabitie a zanemal ako ovca, ktorá zanemie pred tými, ktorí ju strihajú, atedy neotvoril svojich úst.“ (Izaiáš 53:7, Skut. ap. 8:32-35). Tak bolo predpovedané, ako sa Ježiš pokorne skloní pod mocnú ruku Božiu a toto proroctvo sa splnilo, keď ho pribili na drevo a on bez reptania utrpel smrť. Pre túto neochvejnú pokoru a rydzosť Ježiša, vzkriesil ho Boh z mŕtvych, povýšil ho po svojej pravici a potvrdil, že je jeho dedičom. Preto Boh hovorí o Ježišovi Kristovi, že je jeho „Synom, ktorého ustanovil za dediča všetkých vecí.“ (Židom 1:2). To znamená, že Ježiš je aj „dedičom“ zeme. Preto je on prvý a najvyšší, na ktorom sa musia splniť jeho vlastné

slová: „Blahoslavení tichí (pokorní), lebo oni dedične obdržia zem.“

Bezzákonní politickí a náboženský diktátori zeme nebudú nikdy môcť vylúčiť právoplatného dediča Krista Ježiša z jeho pozemského dedičstva. Konečne ďalšou potešujúcou skutočnosťou je to, že dedič, Kristus Ježiš už nastúpil svoje dedičstvo a tak skutočne nadchádza vypudenie bezzákonných zo zeme, ktorých úklady proti pokorným sa zdanlive daria na celej zemi. Inšpirované Písmo a udalosti našich dní súhlasia ako potvrdenie tejto srdce potešujúcej skutočnosti. Skúmajme krátko nasledujúce biblické pravdy ako dôkaz, že Kristus Ježiš jedná teraz k dobru pokorných, aby mohli v blízkej budúcnosti vlastniť zemeguľu. Celá zem patrí Jehovovi Bohu, a nie nejakej rade svetových mocností, ani nie nejakej hierarchii. Boh hovorí k svojmu vyvolenému ľudu: „Budete mi zvláštnym vlastníctvom nad všetky národy, lebo veď moja je celá zem.“ (2. Mojž. 19:5). Ďalej je napísané: „Jehovova je zem i jej plnosť, okruh zeme i tí, ktorí bývajú na ňom.“ - Žalm 24:1.

Viac ako tisícdeväťsto rokov pred Kristom dal Jehova Boh svojmu vernému služobníkovi Abrahámovi nasledujúce zaslúbenie: „A požehnám tých, ktorí teba žehnajú a tých, ktorí tebe zlorečia, prekľajem, a budú požehnané v tebe všetky čľadi zeme... Tvojmu semenu dám túto zem... Lebo celú tú zem, ktorú vidíš, dám tebe a tvojmu semenu až na veky.“ (1. Mojž. 12:3, 7, 13:15). Toto zaslúbenie priniesla Abrahámovi viera a poslušnosť voči Bohu a preto bolo neskoršie napísané: „Lebo nie

skrze zákon bolo dané Abrahámovi alebo jeho semenu zaslúbenie, že bude dedičom sveta, ale skrze spravodlivosť viery.“ (Rimanom 4:13). Hoci Boh uviedol Abraháma do zaslúbenej zeme Palestíny, nedal mu do vlastníctva, ani jeho synovi alebo vnukovi ani piadť zeme, zakiaľ sa v nej zdržoval Abrahám so svojim synom Izákom a svojim vnukom Jakobom.

Ale Božie zaslúbenie neostalo nesplnené, aj keď Abrahám slúžil len ako obraz, alebo prorocký predstaviteľ samotného Jehovu a Izák ako predobraz Syna Božieho. Vlastným semenom Abrahámovým, v ktorom majú byť v Božom určenom čase požehnané všetky pokolenia zeme, je Boží milovaný Syn, Kristus Ježiš. Toto vysvetlenie nie je jednoduchou výhovorkou alebo pokusom obísť zdanlivé nesplnenie sa zaslúbenia. Je to odhalenie tajomstva zo Slova Božieho, ktoré hovorí: „A zaslúbenia boli povedané Abrahámovi a jeho semenu. Nehovorí: I semenám, ako keby ich bolo mnoho, ale hovorí o jednom: I tvojmu semenu, ktorým je Kristus.“ (Gal. 3:16). Skúmajúc v tomto Bohom nám darovanom svetle, vidíme, že Božie zaslúbenie dať zem „dedičovi sveta“ nezlyhalo, hoci Abrahám, Izák a Jakob spia ešte v hrobe. K ospravedlneniu Slova Jehovovho našlo toto zaslúbenie prekrásne splnenie a tým „pokorný z d e d i l zem a táto sa stala jeho vlastníctvom“. Jehova Boh je väčší Abrahám, Otec semena, ktorým je Kristus, a svet, ktorého dedičom je vznešený Otec, je nový svet spravodlivosti. Jehova oznámil zriadenie tohto sveta ako svoje predsavzatie.

Kristus Ježiš, semeno Abrahámovo, asi tisícdeväťsto rokov pokorne vyčkával po pravici Božej doby, kedy mali byť jeho nepriatelia v nebi a na zemi položení za podnož jeho nôh. Kým takto čakal, až skutočne dostane svoje dedičstvo, zem, ubiehala na zemi sedem „časov národov“ a národy nepretržite pokračovali vo svojom panstve utiskovania všetkých pokorných zeme. V roku 1914 zaznelo presné znamenie zvonu Všemohúceho Boha a oznámilo vesmíru, že uplynuli „časy národov“ a skončila dlhá doba nepretržitého panstva diabla. Udrela hodina, kedy sa malo splniť Božie zaslúbenie dané Abrahámovi. Ako bolo už dávno v proroctve predpovedané, prevzal Jehova Boh na seba svoju veľkú moc a nastúpil svoje panstvo nad zemou. To učinil tým, že zriadil teokratické panstvo zaslúbeného nového sveta, totiž povýšil na trón Krista Ježiša, semeno Abrahámovo a prepožičal mu autoritu ako kráľovi nového sveta. Pre Krista Ježiša nadišiel čas, aby jednal podľa Božieho pozvania: „Požiadať odo mňa, a dám ti národy, tvoje dedičstvo, tvoje državie, končiny zeme. Roztlčieš ich železným prútom, roztrieskaš ich ako nádobu hrnčiara.“ (Žalm 2:8, 9). Kráľ, Kristus Ježiš predložil túto prosbu a tak dosiahol semeno Abrahámovo, onen pokorný, svojho dedičstva, zeme a teraz je jej vlastníkom. Uplynula tiež doba jeho pokory voči jeho nepriateľom.

Pretože prišiel čas, aby boli nepriatelia Krista, semena Abrahámovho položení za podnož jeho nôh, splnilo sa proroctvo, ktoré hovorí: „Jehova vyšle berlu

tvojej sily so Siona (z Božej hlavnej organizácie), povediac: Vládni prostred svojich nepriateľov! Tvoj ľud bude dobrovoľný v deň tvojej vojennej moci, v ozdobe svätosti..." (Žalm 110:1-3). Sväté Písmo, podporované dobre známymi udalosťami odhaľuje, že hneď po narodení novej teokratickej vlády započal „boj v nebi“ a hlavný nepriateľ, satan diabol, bol so všetkými svojimi démonskými anjelmi zvrhnutý zo svojho vznešeného postavenia a zo svojho obvodu pôsobnosti v nebi a bol vyhostený do okruhu našej zeme. V tom istom čase keď sa odohrával „boj v nebi“, dal satan, „boh tohto sveta“ podnet k tomu, aby národy prejavili svoj hnev nad týmto obratom vecí tým, že priviedli prvú svetovú vojnu na ovládanie zeme. Napriek tomu však Jehova Boh vládne skrze svojho kráľa Krista Ježiša. On povedal: „Nebesá sú mi trónom a zem je podnožou mojich nôh.“ A pretože satan bol so svojimi zástupmi démonov zvrhnutý na zem a vypovedaný na ňu, boli tým všetci nepriatelia Krista, semena Abrahámovho položení za podnož jeho nôh.

Ľud Kristov, ktorý je ľudom „plným ochoty“, zástup „pokorných zeme“, je ešte stále ťažko utiskovaný organizáciou satana, diabla, lebo táto sa usiluje ponechať si aj naďalej zem vo svojom vlastníctve a ovládať ju. Predsa sa nemusia títo ochotní pokorní, nad tým rozčuľovať alebo hnevať. Môžu kľudne dôverovať v Pána a trpezlivo čakať na neho. Sú šťastní a požehnaní v istom poznaní: len „málo ešte“ a ich kráľ Kristus Ježiš s neodolateľnou silou švihne svojim

„železným prútom“, pozbaví národy zeme ich vlastníctva a roztrieska ich ako nedostatočnú, neužitočnú „hlinenú nádobu“. Pokorní sa teda nebudú musieť v hneve zúčastniť násilia, lebo Jehova vybojuje za nich skrze svojho kráľa onen záverečný boj v Armagedone. „Lebo nie je boj váš, ale Boží.“ - 2. Paralip. 20:15, 17.

Podľa toho je v Žalme 76:7-12 napísané o tých, ktorí útočia proti Jehovovi Bohu a jeho kráľovi: „Od tvojho žehrania, Bože Jakobov, tvrde usnul i (válečný) voz i kôň. Ty si strašný, ty, a kto by mohol obstať pred tvojou tvárou, akonáhle sa zapáli tvoj hnev?! Keď dávaš z neba čuť rozsudok, zem sa bojí a tichne, vtedy keď povstáva Boh, aby súdil, aby spasil všetkých pokorných zeme.“ V tejto poslednej svetoširej bitke bude povojnová svetová organizácia pre medzinárodnú spoluprácu a mier so svojimi členskými národmi a svojimi dozor vykonávajúcimi náboženskými duchovnými úplne rozbitá a zničená. Nie len to, ale smrťou skončí aj satan so svojimi bezzákonnými démonmi, ktorí preštili národy a postavili ich proti Jehovovi a jeho kráľovi. To bude znamenať úplný koniec tohto sveta, tak jeho nebies ako aj jeho zeme a to v katastrofe, akú svet od počiatku stvorenia ešte nikdy nezažil. Matúš 24:21, 22, Marek 13:19, 20.

Niektorí čitatelia sa teraz opýtajú: Keď prichádzajúca bitka Armagedon znamená koniec sveta, a to tak nebies ako aj zeme, ako potom budú môcť pokorní zpomedzi ľudí vôbec ešte zdediť zem alebo ju dostať do svojho vlastníctva? Na to je odpoveď: Výrok Ježiša a žalmistu

Dávada, že „pokorní zdedia zem“, je jedným z mnohých biblických dôkazov toho, že koncom sveta nie je mienené doslovné spálenie a zníženie zemegule, na ktorej žijeme. Svet, ktorý teraz stojí pred úplným zničením, je satanovým výtvorom, je to jeho svet. Jeho „nebesiami“ je neviditeľná, nadľudská, panujúca korporácia, pozostávajúca zo satana a z jeho démonských duchov, a jeho „zemou“ je jeho viditeľná organizácia medzi ľuďmi, spojenia náboženstva, politiky a veľkoobchodu. Preto apoštol Ján hovorí pri líčení svojho videnia o zriadení nového sveta: „A videl som nové nebe a novú zem, lebo prvé nebe a prvá zem boli pominuli, a mora (Bohu odcudzeného ľudstva) už nebolo.“ O terajších nebesiach a o terajšej zemi, ktorých viac nebude, Ján hovorí: „A videl som biely trón veľký i sediaceho na ňom (Jehovu, s Kristom Ježišom po svojej strane), pred ktorého tvárou utiekla zem i nebe, a miesto im nebolo nájdené.“ - Zjavenie 21:1, 20:11.

Novými nebesiami, ktoré zaujmú miesto predošlých diabolských nebies, je Kristus Ježiš a jeho pokorní nasledovníci, ktorí sú verní až do smrti a budú s ním oslávení v nových nebesiach. Títo zdedia s ním zem, sú teda jeho spoludedičmi. Zástup týchto pokorných, ktorí vládnu s ním na nebeskej hore Sion, v Božej hlavnej organizácii, obnáša presne 144 000. To sú takí, ktorí zapreli seba samých a rozhodli sa nasledovať jeho šľapaje verne až do smrti a „ktorí sú kúpení z ľudí ako prvotina Bohu a Baránkovi.“ (Zjavenie 14:1-4). Namiesto viditeľnej ľudskej organizácie, ktorá až doteraz

zneužívala svoju moc nad zemeguľou, nastúpi nová zem. Touto novou zemou bude spravodlivá viditeľná organizácia, ktorú Kristus Ježiš zriadi medzi pokornými na zemi, ktorí prežijú bitku Armagedon.

Konečne v dedičstve!

Na čele tejto novej, ríše Božej podriadenej zemi nebude stáť náboženská hierarchia Vatikánskeho mesta a iní náboženský duchovní, ktorí spolupracujú s dnešným svetom. Určite nie, lebo náboženským vodcom tohto druhu Kristus Ježiš povedal: „Tam bude plač a škrípanie zubami, keď uvidíte Abraháma, Izáka a Jakoba a všetkých prorokov v kráľovstve Božom a seba von vyhodených. A prídu od východu aj od západu, od polnoci aj od poludnia a budú stoliť v kráľovstve Božom.“ (Lukáš 13:28-29, ďalej Matúš 8:11, 12). Tu je zreteľne zjavené, kto bude v tejto viditeľnej organizácii „novej zeme“ zastupovať kráľovstvo „nových nebies“. Budú to verní svedkovia Boží, Jehovovi, zo starých dôb, zahrňujúc do toho predkov Krista Ježiša, mužov ako Abrahám, Izák a Jakob. Pretože budú kráľom Kristom Ježišom vzkriesení, stane sa tento ich životodarcom alebo otcom a oni budú jeho deťmi, ktoré on vykúpil svojou drahocennou výkupnou obeťou. Ich dosadenie za úradné osoby „novej zeme“ je predpovedané v nasledujúcich, kráľovi Kristu Ježišovi riadených slovách: „Pripáš svoj meč na svoje bedrá, statný hrdina! Ukáž

svoje veličenstvo a svoju nádheru! A jazdi šťastne vo svojej nádhere (vľazne, Menge) pre slovo pravdy a pokoru spravodlivosti, a tvoja pravica nech ťa naučí zázračným veciam! Tvoje strelné šípy sú ostré, od nich padnú všetky národy pod teba, preniknú do srdca nepriateľov kráľových. Tvoj trón, ó, Bože, stojí na večné veky, berla tvojho kráľovstva je berlou priamosti. Miesto tvojich otcov ti budú tvoji synovia, ktorých urobíš kniežatami po celej zemi.“ - Žalm 45:4-7, 17.

Keď budú tieto kniežacie dietky „Otca večnosti“, Krista Ježiša dosadené tu na zemi na svoj úrad, bude nový svet spravodlivosti úplný. Potom nebudú už pokorní zeme viac vyhliadať po tom, čo nám apoštol Peter stavia pred oči slovami: „A nové nebesia a novú zem podľa jeho (Božieho) zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť.“ (2. Petra 3:13). Organizácia „novej zeme“ a aj „nové nebesia“ budú tu!

Nemusí byť teda na konci terajšieho zlého sveta stvorená žiadna nová zemeguľa, na ktorej by mohli žiť v pokoji a v blahobyte Abrahám, Izák, Jakob, proroci a iní, ktorí sú až doteraz počítaní k pokorným. Naša doslovná zem - potom čo bude očistená od tyranských držiteľov - bude podobná Jehovovej svätyni v nebesiach, ako je napísané: „A vystavia svoju svätýňu ako hrdé miesta vysoké, ako zem, ktorú založil tak, aby trvala na veky.“ (Žalm 78:69). Prichádzajúca bitka Armagedon, ktorá oslobodí zem od celej satanovej organizácie, bola už pred dávny časom predtietená potopou za dní Noeho. Všemohúci Boh učinil touto

potopou koniec „vtedajšiemu svetu“, avšak Noeho a sedem členov jeho domu udržal v korábe pri živote. Keď títo vyšli po potope z korábu a keď znovu uctievali na zemi Jehovu Boha, vyjadril Pán Boh svoje zaľúbenie slovami: „Nebudem už viacej zlorečiť zemi pre človeka, lebo každý výtvar srdca človeka je zlý od jeho mladosti, ani už viacej nepobijem všetkého živého, ako som učinil. Odteraz, dokiaľ len bude trvať zem, po všetky jej dni, sejba a žeň, studeno a teplo, leto a zima, deň a noc neprestanú.“ (1. Mojž. 8:21, 22). Dokiaľ Kristom Ježišom riadená ríša Božia neodstráni smrť, ktorá povstala následkom Adamovho hriechu, platia inšpirované slová Svätého Písma, ktoré hovorí: „Pokolenie ide, a pokolenie príde, a zem stojí na veky.“ - Kazateľ 1:4.

Keby pokorní z ľudského pokolenia ako dietky Krista Ježiša, dediča Božieho, nemali raz obdržať zem, tak by Božie predsavzatie ohľadom stvorenia zeme zlyhalo, čo sa však nikdy nestane. Jeho sväté slovo neodvolateľne prehlasuje: „Požehná tých, ktorí sa boja Jehovu, malých i veľkých. Nech pridá Jehova na vás, na vás i na vašich synov. Požehnaní vy Jehovovi, ktorí učinil nebesia i zem. Nebesia sú nebesia Jehovove, a zem dal synom človeka.“ - Žalm 115:13-16.

Bitkou Armagedon nebude zemeguľa ani zničená, ani nebude po tejto bitke pustá a prázdna. Tak isto, ako Boh nenechal Svätú zem po zničení Jeruzalema v r. 607 pr. Kr. navždy pustou, ale priviedol do nej naspäť verný ostatok, aby mu tento slúžil, tak nenechá ani zem, aby

ostala ďalekou, pustou samotou. Vylúčiac každú takú možnosť, povedal Boh: „Ja som učinil zem a stvoril som človeka na nej, ja, moje ruky rozťahli nebesia a veľím všetkému ich vojsku. Lebo takto hovorí Jehova, stvoriteľ nebies, a on je Boh, ktorý utvoril zem a učinil ju, on ju upevnil, aby stále a nestvoril jej puste, ale ju utvoril na to, aby bývali na nej. Ja som Jehova, a nie je viacej nikoho!... Ja Jehova hovorím spravodlivosť, zvestujem to, čo je pravda.“ (Izaiáš 45:12, 18, 19). Ako sa kedysi hovorilo o Svätej zemi, keď ju zaujal naspäť privedený ostatok, tak sa povie aj po spustošení v Armagedone: „Táto zem, ktorá bola spustošená, je ako záhrada Éden, a mestá spustošené, opustené a rozborené, sú ohradené a obývané.“ - Ezechiel 36:35.

Nemeniteľný Boh nezmenil teda svoje pôvodné predsavzatie, ktoré mal pri stvorení prvého človeka. Onen človek bol „zo zeme, z prachu“. Vyjdúc z ruky Božej, bol dokonalý a Boh mu dal dokonalú ženu. Nestvoril ich na to, aby ich dosadil do nejakej puste časti zeme, ale im dal ihneď domov v krásnom, pestovanom okolí, v „záhrade Éden“, v raji. „Kto nás učinil a prečo sme tu na zemi?“, mohli sa snáď pýtať. Boh im odpovedal dajúc im nasledovný príkaz alebo veliteľský rozkaz: „Plodte sa a množte sa a naplňte zem a podmaňte si ju a vládňte nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom i nad každým živočíchom, ktorý sa plazí po zemi!“ (1. Mojž. 1:28, 26). Tým oznámil Stvoriteľ svoje predsavzatie, urobiť celú zem tak nádhernou, ako bol raj Éden a naplniť ju spravodli-

vým, dokonalým pokolením ľudských tvorov, ktorí by žili pod teokratickým zriadením Jehovovým.

Za neviditeľného ochrancu človeka v raji bol dosadený lesknúci sa cherub Lucifer. Keby tento bol ostal pokorný a keby sa nebol pokúsil stať sa nezávislým vlastníkom zeme, tak by sa boli záležitosti ľudí až podnes vyvíjali inak. Keby boli ostali Adam a Eva pokorní, keby boli čakali na Pána Boha a keby sa neboli nechali zviest' k hriechu neverným Luciferom, neboli by so všetkými svojimi ešte nenarodenými potomkami vyhnaní z vlastníctva Édenu. Ich vypudenie z Édenu potvrdilo Božie pravidlo: „Ale pokorní zedia zem a budú sa tešiť veľkému pokoju.“ (Žalm 37:11). Pretože Adam a Eva neboli pokorní, zmizol pokoj a Lucifer, ktorý sa stal satanom, postavil sa za bezzákonného neviditeľného vrchného pána ľudstva. Božský príkaz naplniť zem pokornými a spravodlivými ľuďmi bol preto odložený, predsa sa však Jehova nevzdal svojho zámeru a nechal onen príkaz na ospravedlnenie svojho mena. Božie predsavzatie, zlomiť moc babylonskej organizácie satanovej nad zemou a nechať vykonať božský príkaz, je zaručené dôraznými slovami: „Lebo Jehova Zástupov uzavrel v rade, nuž ktože zruší? A tá jeho vystretá ruka, ktože ju odvráti?“ - Izaiáš 14:27.

Po bitke Armagedon musí byť vykonaný božský príkaz a hneď po tejto bitke začnú sa pokorní z ľudského pokolenia ujímať vlastníctva zeme. Aby sa tak stalo, zachová Jehova Boh len pokorných na zemi a udrží ich pri živote cez veľké súženie Armagedonu.

Preto volá dnes skrze svoje prorocstvo k ponaučeniu ľudí na zemi: „Prv ako splodí to, čo je ustanovené, pomínie deň ako pleva, prv ako príde na vás páľa hnevu Jehovovho, prv ako príde na vás deň hnevu Jehovovho. Hľadajte Jehovu, všetci pokorní zeme, ktorí konáte jeho súd! Hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru, snáď sa nejako ukryjete v deň hnevu Jehovovho.“ (Sofoniáš 2:2, 3). Okrem na zemi ešte žijúceho ostatku 144 000, ktorí budú spojení s Kristom Ježišom v jeho nebeskom kráľovstve, sú na zemi ešte iní pokorní. Podľa zaslúbenia Pánovho títo dúfajú, že ostanú navždy na zemi a títo dosahujú počtom stále väčšiu prevahu. Toto sú „iné ovce“ Pána, ktoré on teraz zhromažďuje do spoločnosti ostatku Kristovho „malého stádečka“, do ovčince božskej bezpečnosti. (Ján 10:16, Lukáš 12:32). Ovce sú pokorné zvieratá, a týmito „inými ovcami“ sú ľudia, ktorí sa teraz odvracajú od pyšných, sebeckých, samofúbych ľudských vodcov tohto sveta a radšej nasledujú pokorného, dobrého pastiera, Krista Ježiša.

To znamená, že sa úplne zasväcujú Jehovovi Bohu skrze Krista Ježiša, že budú nasledovať dobrého pastiera kamkoľvek ich povedie. Celý prítomný svet má účasť na prestupovaní nariadení Najvyššieho Boha Jehovu, avšak „iné ovce“ sa usilujú napodobňovať dobrého pastiera, tým že poslúchajú Božie nariadenia. Predsudky a nepriateľstvo, s ktorým tento svet vystupuje proti Jehovovi, nezdrží ich od toho, aby nehľadali jeho a jeho nový svet spravodlivosti. **Hľadajú spravodlivosť** tým, že sa učia poznávať vôľu

Jehovovu a jeho spravodlivé požiadavky na dosiahnutie života a potom sa s neochvejnou poslušnosťou snažia tieto splňovať. Hľadajú tichosť alebo pokoru, vyhýbajúc sa duchu prítomného, svárliwego sveta a stavajúc sa na stranu Jehovu a jeho Kristom riadenej ríše. Pre pevné stanovisko, ktoré zaujímajú, znášajú od sveta potupu a prenasledovanie. Nenechajú sa popudíť k nejakej bezzákonnosti a nevernosti voči Bohu preto, že sa teraz darí bezzákonným na poli náboženskom, politickom a obchodnom.

Akú nádej dáva teda Božie zasľúbenie týmto pokorným „iným ovciam“, ktoré teraz hľadajú Jehovu a jeho spravodlivosť? Slovo Pána odpovedá: „Snáď sa nejako ukryjete v deň hnevu Jehovovho.“ Deň hnevu Jehovovho započne, keď príde Boží čas pre bitku Armagedon. Podľa jeho zasľúbenia jestvuje pre pokorných možnosť, že ak ostanú pokorní a verní, budú uchránení, aby neboli kráľom Kristom Ježišom, vykonavateľom jeho pomsty v Armagedone popravení spolu so zlým svetom. Tak ako Izraeliti a miešanci ich druhov prešli živí cez Červené more a unikli osudu bezbožných egyptských hord, tak môžu byť aj dnešní pokorní bezpečne ukrytí a prevedení cez súženie Armagedonu. Podobne ako Noe, jeho žena a ich šesť druhov prečkali veľkú potupu v korábe a vyšli živí, zatiaľ čo vody potopy zotreli každú stopu bezbožných, môžu aj tí, ktorí teraz pokorne hľadajú Jehovu byť ochránení pred Božím zničujúcim hnevom v Armagedone, môžu prežiť a uvidieť nový svet v úplnej činnosti. Je to súznačné

s prehlásením, že im bude poskytnutá možnosť vojsť do večného života na zemi, bez toho aby museli kedy zomrieť. Keď títo pokorní zostanú opravdu poslušní, nikdy nezomrú.

Žiadna „mierová a bezpečnostná“ z ľudskej ruky pochádzajúca dohoda povojnovej doby nemôže im poskytnúť takúto nádhernú vyhladku. Preto budú pokorní očakávať na Pána Boha, budú v neho dôverovať, a nezúčastnia sa plánov, ktoré smerujú k udržaniu a prospechu tohto sveta. Keď sa bude zväčšovať utiskovanie ľudí povojnovými panujúcimi mocnosťami, budú sa títo modliť k Bohu slovami žalmistu: „Povstaň, ó, Jehova, silný Bože, pozdvihni svoju ruku, nezabudni na ponížených (pokorných, angl. B.). Prečo má bezbožník popudzovať Boha a hovoriť vo svojom srdci, že nebudeš vyhľadávať!? Ale ty vidíš, lebo ty hľadáš na trápenie a na zármutok, aby si to vzal do svojej ruky, na teba sa spustí bezmocný, sirote si ty spomocníkom. Polám rameno bezbožníka a vyhľadaj bezbožnosť zlostníka, až viacej nenájdeš. Jehova je kráľom na večné veka, pohania vyhnú z jeho zeme. Žiadosť ponížených (tichých, Elberf. B.) čuješ, ó, Jehova, posilníš ich srdce a nakloníš k nim svoje ucho, aby si súdil sirotu a potlačeného, aby viac nestrašil smrteľný človek zo zeme.“ - Žalm 10:12-18.

Prítomnosť je preto dňom veľkolepých príležitostí pre pokorných zeme. Tento deň započal v roku 1914 po Kr. a Kristus Ježiš o ňom prorokoval: „A toto evanjelium kráľovstva bude hlásené po celom svete na svedectvo

všetkým národom, a vtedy príde koniec.“ (Matúš 24:14). Týmto dobrým posolstvom o zriadenej ríši Božej je evanjelium, ktoré svedkovia Jehovovi, a len oni, kážu všetkým národom. Skrze túto proklamáciu radostnej zvesti zo Slova Božieho dozvedia sa pokorní zeme o Jehovovom spravodlivom teokratickom panstve a plesajú v nádeji na oslobodenie, ktoré toto panstvo prinesie všetkým tým, ktorí sú dobrej vôle voči Bohu a jeho kráľovi Kristu Ježišovi. Tak hovorí proroctvo: „A v ten deň už počujú hluchí slová knihy, a oči slepých prezrú z mrákavy a z tmy. A tichí pokorní sa budú vše viacej radovať v Jehovovi, a chudobní z ľudí budú plesať v Svätom Izraelovom. Lebo bude koniec ukrutníkovi, a posmievač zahynie, a budú vyplienení všetci, ktorí striehnú po márnosti.“ - Izaiáš 29:18-20.

Keď teda svedkovia Jehovovi kážu „toto evanjelium o kráľovstve“ po celej obývanej zemi, tak toto neprichádza jednoducho od ľudí, ale od Boha a toto dielo nebude zmarené, lebo kráľ Kristus Ježiš ho podporuje. On vysvetlil svoj príkaz nasledovne: „Duch Pána Jehovu je nado mnou, pretože ma pomazal Jehova, aby som zvestoval chudobným (pokorným, iné preklady) evanjelium, poslal ma obviazať skrušených srdcom, vyhlásiť zajatým slobodu a väzňom otvorenie žalára, vyhlásiť rok milosti Jehovovej a deň pomsty nášho Boha, potešíť všetkých zarmútených.“ - Izaiáš 61:1, 2, Lukáš 4:16-21.

„Dobrá zem“.

Keď pomynie „deň pomsty nášho Boha“ a „pokorní zeme“ po armagedonskej búrke vyjdú zo svojho útočiska, ohliadnu sa po mieste, ktoré kedysi zaujímali bezbožní utiskovatelia a tyrani ľudí. Avšak nebudú ho môcť nájsť! „Tu bude slobodný nový svet, oslobodený od nespravodlivých ľudí a od démonov pod mocou satana. Očistená zem bude otvorená pre pokorných, aby ju zaujali, títo si budú vedieť oceniť doslovné splnenie Božieho zaslúbenia: „Očakávaj na Jehovu a ostrihaj jeho cestu, a povýši ťa, aby si dedične zaujal zem, z ktorej že bezbožníci budú vyľatí uvidíš.“ (Žalm 37:10, 34.) Nepredstavujme si však, že sa ľudia budú potom v divokom chvate usilovať jeden druhého predstihnúť, aby si mohli vymedziť svoju zem na nejakom výhodnejšom mieste. Tak tomu totiž bolo svojho času v Amerike, keď vláda určila deň, kedy bola prázdna, neobývaná zem uvoľnená, aby sa mohli v nej usadiť ľudia ktorí túžili po pôde. Vylúčme aj každú myšlienku na pohotovosť veľkostatkárskych korporácií, ktoré majú v moci obrovské územia a vysielajú pozemkových agendov. Veľkostatkári a spôsob, podľa ktorého sa títo zdržujú ďaleko od svojich veľkých majetkov musia v Armagedone zmiznúť. Odstránený bude aj systém poddanskej služby, odovzdávanie úrody zo žatvy alebo odovzdávanie nájomného. Takisto musí prestať každé zvyšovanie cien pozemkov, čím chcú ľudia rýchlo zbohatnúť, ako aj každá pozemková špekulácia na

burzách. Potom musí prísť v platnosť teokratické pravidlo, ktoré je uložené v Božom zákone jubilejného roku: „A zem sa nebude predávať navždy, lebo zem je moja.“ - 3. Mojž. 25:10, 23.

Pokorní, ktorí prežijú bitku Armagedon, spoznajú, že celá zem patrí Stvoriteľovi, Jehovovi. Porozumejú tiež, že Kristus Ježiš, semeno Abrahámovo, je Jehovovým dedičom a ovláda zem pre jej Stvoriteľa, pre svojho Otca. Právo rozhodovať nad celou zemou nachádza sa preto v rukách Krista, kráľa. On musí určiť, kto sa má na nej usadiť a kde. Miesto toho, aby sa títo pokorní prúdka a plní chtivosti na ňu vrhli a spoliehali sa na vlastný rozum, oni vyčkajú, až im kráľ skrze svoje viditeľné kniežatá prideli ich miesto a čiastku na zemi. Neodkúpia si ju od neho mamonom alebo peniazmi, a nebudú môcť pri tom prevýšiť iných v cene. S radosťou prijmú tú zem, ktorú im kráľ milostive poskytne.

Keď Jehova Boh v starej dobe usídlil Izraelský ľud v zasľúbenej zemi Palestíny, pomohol mu svojou nadprirodzenou mocou vyhnáť neoprávnených, bezbožných obyvateľov zeme, náboženských, démonov uctievajúcich pohanov. Vyhnal Kananejských, ktorí hrubo porušovali zákon Boží a dosadil na ich miesto Izraelitov, ktorí zachovávali svoju zmluvu s ním. Ani ľudia, ktorí pestovali náboženský kult, ani falošní bohovia nesmeli vlastniť zem, ale boli tam dosadení ľudia, ktorí ctili pravého a živého Boha Jehovu. Keď prišiel čas na rozdelenie zeme medzi dvanásť pokolení a na osídlenie mnohých rodín tohto ľudu v Bohom im

danej zemi, nebola táto vec prenechaná osobnej vôľbe. Kúpna sila nehrala žiadnu úlohu. Rozdelenie zeme určil Jehova Boh, teokratický panovník, buď priamo označeným pridelením zeme, alebo losom, nad ktorým bdela Jehovova moc a múdrosť. (4. Mojž. 34. kapitola, Jozue, kapitoly 14-20). Tak bol Boží vyvolený ľud osídlený podľa vôle Božej a nepostupovalo sa pri tom ani stranícky ani nespravodlivo.

Proroctvo Pána (Ezechiel 45:1-8, 47:13-23, 46:16-18) podáva symbolické videnie alebo predtuchu o pomeroch, aké budú jestvovať na zemi za panstva Jehovovho kráľa po Armagedone. Poukazuje na podobné rozdelenie zeme, ktoré sa deje teokraticky, to jest podľa Božej dokonalej vôle. Nech sú údovia triedy pokorných „iných oviec“ usadení kdekoľvek, môžu byť istí, že sa splní nasledujúce zaslúbenie toho, ktorý nikdy neruší svoje slovo: „Lebo zo Siona vyjde zákon (z hlavnej organizácie) a slovo Jehovovo z Jeruzalema (z nebeského mesta alebo vlády pod Kristom). A bude súdiť medzi mnohými ľuďmi a bude trestať mocné národy až na ďaleké časy (rozhodne o silných národoch až na dlho, amer. štand. prekl.) (v Armagedone). A skujú svoje meče v motyky a svoje kopije v srpy. Nepozdvihne národ proti národu meča, ani sa viacej nebudú učiť boju. Ale bude sedieť každý pod svojim viničom a pod svojim fíkom, a nebude toho, kto by prestrašil, lebo ústa Jehovu Zástupcov hovorili.“ - Micheáš 4:2-4.

Každý z pokorných bude hľadieť na prepožičanú mu zem ako na svätý majetok, ktorý je mu zverený

Jehovom Bohom skrze jeho panujúceho kráľa Krista Ježiša a bude sa snažiť verne ju spravovať. Každý pozná, že je za používanie svojho pozemku zodpovedný vrchnostenským mociam, Jehovovi Bohu a Kristu Ježišovi a bude sa oň starať a snažiť sa ho udržať ku chvále Božej v správnom stave. Potom nebude zapotreby žiadneho zemedelského prispôsobovacieho zákona v zmysle AAA (Agricultural Adjustment Act - v USA), ani nebude - ak je takýto zákon vyhlásený najvyšším súdom ako ústave odporujúci - hrať v živote obyvateľov zeme úlohu náhradný zákon pre ochranu pôdy v zmysle SCA (Soil Conservation Act) alebo cenová kontrola ako napr. OPA (Office of Price Administration), aby určovali, ktorá zem je „výnosná“ a ktorá „nevýnosná“, alebo aby bolo zemedelstvo odškodnené za to, že to alebo ono nemá osadzovať, alebo aby nariaďovali zaorať prebytok žatvy, alebo aby určovali ceny zemedelských výrobkov a potrebných pracovných pomôcok. Pokorní, ktorí pochádzajú zo všetkých pokolení a národov, nebudú „požehnaní“ žiadnou takouto byrokraciou, ale obdržia svoje požehnanie skrze semeno Abrahámovo. Preto je im dané napomenutie: „A budú ťa chváliť národy, Bože, budú ťa chváliť všetky národy. Ľudia sa budú radowať, a budú plesať, lebo budeš spravodlivo súdiť národy a spravujúc ľudí povedieš ich na zemi. Sélah (prestávka). Národy ťa budú chváliť, Bože, budú ťa chváliť všetky národy. Zem vydá svoju úrodu a bude nás žehnať Boh, náš Boh.“ - Žalm 67:4-7.

Všetko toto nám dáva poznať, ako bude splnený príkaz, ktorý dal Boh pôvodne dokonalému mužovi a žene v Édene a zvlášť oná jeho čiastka, ktorú dal človeku, aby si podmanil zem. Ako má byť však splnená s tým súvisiaca časť príkazu, ktorá zneje: „Plodte sa a množte sa a naplňte zem?“ - 1. Mojž. 1:28.

Prvýkrát boli tieto slová adresované spravodlivému mužovi a žene v Édene, ktorí stáli pod ochranou spravodlivého neviditeľného ochrancu. Boli opakované spravodlivému Neomovi a jeho rodine a síce potom, keď títo prežili potopu, v ktorej skončil vtedajší svet. Po Armagedone nasledujúci nový svet so svojimi novými nebesiami a novou zemou, v ktorých prebýva spravodlivosť, bude tvoriť spravodlivé okolie pri opätom udelení božského príkazu, aby zem bola naplnená spravodlivým potomstvom. Tento nový svet bude mať spravodlivý vrchný dozor. Otcovia a matky týchto potomkov, ktorým bude znovu daný božský príkaz, sú „iné ovce“ Pána, pokorní, ktorí budú ukrytí cez Armagedon a dožijú sa na zemi nového sveta. Hoci nebudú dokonalí tak ako nebol dokonalý Noe a jeho rodina po potope, predsa budú počítaní za spravodlivých, pretože teraz hľadajú Jehovu, pokoru a spravodlivosť a pretože zachovávajú svoju rydzosť pred Bohom. Svadbami týchto verných, pokorných, Armagedon prežívajúcich, vzniknú všade na zemi domácnosti a rodinné kruhy. Bohu oddaní rodičia budú plodiť deti v spravodlivosti a zem, ktorá bude učinená nádhernou, bude sa ozývať veselým zvukom milých detských hlasov.

Pretože rodičia sami nebudú ešte dokonalí, nebudú môcť síce privádzať svoje deti na svet v dokonalosti, ale zato v spravodlivosti. Potom ich budú vychovávať v kázni a v napomínaní Pána a pod spravodlivým vrchným dozorom „nových nebies“ a ich kniežacích zástupcov. Obyvateľstva zeme bude rýchlo pribúdať a bude sa rozmnožovať až do konca zeme a súčasne s rozmnožením sa jej veselých obyvateľov, bude sa na celej zemi rozširovať aj raj.

Niekoľko môže snáď zdesene namietat: „Keď má byť zem takýmto spôsobom naplnená spravodlivým pokolením, ako je to potom so vzkriesením mŕtvych z ich hrobov? Kde bude ešte miesto pre vzkriesených mŕtvych? Nestaraj sa! Naplnenie zeme podľa božského príkazu neučiní neplatným Božie zasľúbenie a predsvzatie zobudiť zosnulých z hrobov a vzkriesenie týchto mŕtvych neskríži splnený príkaz. Odhaduje sa, že sa dnes nachádzajú na zemi asi dve miliardy ľudí. Podľa biblických výpočtov neuplynulo od stvorenia človeka ešte celých šesťtisíc rokov, alebo šesťdesiat storočí. Keď počítame veľmi vysoko, totiž na každé storočie tri generácie a keď na každú z oných 180 generácií počítame naspäť k dvom ľuďom Adamovi a Eve dve miliardy ľudí, tak to činí spolu 360 miliárd ľudí (3x60x2 000 000), ktorí až doteraz žili na zemi. Vymedzme pre každého muža, pre každú ženu a pre každé dieťa, spolu so všetkými zosnulými dieťkami miesto pre hrob o rozmeroch 1,7 štvorcového metra, tak je treba 612 000 štvorcových kilometrov na pochovanie

všetkých týchto zosnulých. Všetkých týchto by sme mohli pochovať na ostrov Madagaskar (pri východnom pobreží Afriky), ktorý meria asi 625 000 štvorcových kilometrov). Je teda omnoho menší ako napríklad štát Texas (USA), a ešte by pri tom ostalo okolo 13 000 štvorcových kilometrov. Pri opatrnom odhade bol však vypočítaný úhrnný počet už zosnulých obyvateľov zeme asi na niečo viac ako 20 miliard, teda menej ako na desatinu vyššie uvedeného smiešne vysoko prehnaného čísla. Terajšia plocha zeme na zemeguli je odhadovaná na 132 600 000 štvorcových kilometrov, čo je 212 krát viac ako územie Madagaskaru. Splnenie božného príkazu a vzkriesenie mŕtvych z hrobov nebude preto znamenať pod Božím dokonalým zariadením žiadne preplnenie rajskej zeme.

Všemohúci Boh každopádne ospravedlní svoje slovo a svoje meno. Božský príkaz sa nádherne splní na zemi, ktorú majú obdržať pokorní! Keď si ľudia pod požehnaním nebies podmania zem, bude na nej znovuzriadený raj a rozšíri sa po celej zemeguli ešte prv, ako skončí tisícročné panstvo Krista. Potom sa splní neobyčajne utešujúce zasľúbenie, „že bude vzkriesenie mŕtvych, spravodlivých i nespravodlivých.“ (Skut. ap. 24:15). Potom zažijú Božia moc, moc, ktorú on už prejavil, keď vzkriesil svojho milovaného Syna Krista Ježiša z mŕtvych ako záruku budúceho vzkriesenia všetkých tých, ktorí budú vykúpení jeho obeťou. (SKut. ap. 17:31). Napriek tomuto vzkrieseniu nebude zem prefudnená a nebude nedostatok potravín.

Keď mŕtvi behom tisícročného panstva Kristovho prídu na rajskú zem, naskytne sa týmto znovu k životu privedeným príležitosť na „vzkriesenie k súdu“. (Ján 5:28, 29.) Kráľ Kristus Ježiš, ktorý položil svoj dokonalý ľudský život, pozdvihne k ľudskej dokonalosti všetkých tvorov na zemi, ktorí sa lojálne podriadia jeho panstvu. Na konci tisíc rokov jeho panstva, keď bude protivník, satan diabol na krátku dobu prepustený (Zjav. 20:7-10), všetci obdržia príležitosť dokázať pred Bohom svoju rydzosť. Všetci, ktorí sa potom nechajú zviest' ku zlému a budú jednať bezákonne ako dokonalý muž a jeho žena pred dávny časom v Édene, pôjdu spolu so satanom diablom do večného zničenia. Avšak tí, ktorí zachovajú svoju rydzosť pred Jehovom Bohom a jeho kráľom, budú požehnaní darom práva na večný život v zemskom raji.

Toto nádherné vyvrcholenie ospravedlní spravodlivú zásadu Jehovovu, podľa ktorej „pokorní zdedia zem a budú sa tešiť z hojnosti pokoja“. Boží milovaný Syn bol a je v práve, keď hovorí: „Blahoslavení tichí, lebo oni dedične obdržia zem.“